

28.11.2012

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**Χαιρετισμός του Προέδρου του ΣΕΒ,
Δημήτρη Δασκαλόπουλου**

**στην εκδήλωση για την πρωτοβουλία του ΣΕΒ
«ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ»**

Στους στόχους και στη δυναμική που προσδίδει στην ελληνική επιχειρηματικότητα η νέα πρωτοβουλία του ΣΕΒ για τη δημιουργία ενός Παρατηρητηρίου Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος αναφέρθηκε ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος, απευθυνόμενος στους εκπροσώπους των κλαδικών και περιφερειακών συνδέσμων και οργανώσεων του Συνδέσμου που συμμετείχαν στη συνάντηση εργασίας, που πραγματοποιήθηκε σήμερα (Τετάρτη, 28.11.2012) στα Γραφεία του ΣΕΒ. Ο κ. Δασκαλόπουλος σημείωσε ότι στόχος του ΣΕΒ είναι το Παρατηρητήριο να αποτελέσει έναν ευέλικτο οργανισμό, που με ταχύτητα θα συγκεντρώνει τα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις πανελλαδικά –τόσο στην καθημερινή λειτουργία τους όσο και στην υλοποίηση των επενδυτικών τους σχεδίων–, με απλότητα θα τα αποτυπώνει και με σαφήνεια θα προτείνει άμεσες, αποτελεσματικές λύσεις. Το Παρατηρητήριο –σημείωσε ο κ. Δασκαλόπουλος– μπορεί να γίνει ένα πραγματικό... Ορμητήριο για την επιχειρηματική δράση, ένα Ορμητήριο διεκδίκησης καλύτερων συνθηκών για να κάνουμε αυτό που ξέρουμε καλύτερα –να δημιουργούμε πλούτο, να ανοίγουμε δουλειές, να δίνουμε ευκαιρίες.

Ακολουθεί το πλήρες κείμενο του χαιρετισμού του κ. Δασκαλόπουλου

«Επί δεκαετίες ζήσαμε τον μύθο μας –τον μύθο της υψηλής ανάπτυξης και της ισχυρής Ελλάδας. Τέσσερα χρόνια τώρα, αδυνατούμε να προσγειωθούμε στην ανώμαλη πραγματικότητα της κρίσης. Εμμένουμε στη νοσταλγία ενός παρελθόντος που παρήλθε ανεπιστρεπτί, στην πεισματική αντίσταση σε κάθε απόπειρα αλλαγής. Διαιωνίζουμε έτσι το εθνικό αδιέξοδο διασωληνωμένοι με τα δανεικά των εταίρων μας, κερδίζοντας παρατάσεις ζωής με τις δόσεις αντί να επιδιώκουμε βιώσιμες λύσεις. Τρία ολόκληρα χρόνια λιτότητας και ύφεσης –με ποια προοπτική; Τρία ολόκληρα χρόνια μνημονιακής συμμόρφωσης ή αντιμνημονιακής ρητορίας –με ποιες εθνικές εφεδρείες; Η κρίση αποκάλυψε ένα τόπο χωρίς παραγωγικές υποδομές,

χωρίς δημόσια διοίκηση, χωρίς κράτος πρόνοιας, χωρίς αξίες και βούληση. Αυτή είναι η οδυνηρή πραγματικότητα. Αρκεί όμως για να μας αφυπνίσει;

Τούτο τον καιρό, ζήσαμε για μιαν ακόμα φορά ένα θρίλερ με την προσδοκία της νέας δόσης μας. Και κατά βάθος με την αυταπάτη ότι, αν κερδίσουμε και πάλι χρόνο, λίγο οξυγόνο, κάποιο θαύμα μπορεί να συμβεί –και να ανανήψουμε. Ανακαλύψαμε κι ένα νέο εθνικό στόχο: να βρουν οι εταίροι μας με το ΔΝΤ τον τρόπο να κάνουν το χρέος μας βιώσιμο –τουλάχιστον στα χαρτιά. Αλλά, το πραγματικό διακύβευμα δεν είναι αυτό. Το πραγματικό διακύβευμα είναι να βρούμε εμείς τη δύναμη και τα μέσα **να κάνουμε το μέλλον μας βιώσιμο**. Με ένα νέο παραγωγικό, αναπτυξιακό μοντέλο. Όστε να μη χρειαστούν κι άλλα μέτρα με την άλλη δόση. Είμαστε ένα κράτος σε άμυνα απέναντι στην κρίση. Πρέπει ως κοινωνία να περάσουμε στην αντεπίθεση, στην ανάπτυξη.

Είναι αυταπάτη όμως να προσδοκούμε ότι η ανάπτυξη θα έρθει ως μάννα εξ ουρανού με τη νέα δόση. Κι είναι φενάκη να ελπίζουμε ότι το κράτος, μπορεί να προσφέρει ανάπτυξη. Η ανάπτυξη σήμερα μπορεί να προέλθει μόνο απ' την ιδιωτική πρωτοβουλία –από το σύγχρονο επιχειρηματικό και δημιουργικό δυναμικό του τόπου. Κι αυτό εμείς το ξέρουμε πολύ καλά. Καλούμαστε όμως να το αποδείξουμε στο σύνολο της κοινωνίας. Είναι χρέος μας. Είναι προς συμφέρον μας. Είναι ο μόνος δρόμος για να ξαναπάει μπροστά ο τόπος.

Για ν' ανοίξει ο δρόμος αυτός απαιτείται η **απελευθέρωση** και **αυτοδέσμευση** των παραγωγικών εφεδρειών της χώρας. Πριν από ενάμισυ χρόνο, ο ΣΕΒ, με τη συνεργασία ενός ευρύτατου φάσματος επαγγελματικών οργανώσεων απ' όλη την Ελλάδα, κατέγραψε περί τα 230 εμπόδια-φραγμούς στην επιχειρηματική δράση. Εμπόδια που απαγορεύουν στη χώρα μας ν' αποκτήσει ένα σύγχρονο επιχειρηματικό περιβάλλον, ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Σήμερα, παρά την πίεση της συνεχιζόμενης κρίσης, παρά τις ονομαστικές μεταρρυθμίσεις, η πολιτεία έχει καταφέρει να καταργήσει μόνο το 10% –και ίσως υπερβάλλω– των εμποδίων αυτών.

Πρόκειται για εμπόδια-κληρονομιά ενός απηρχαιωμένου συστήματος, μιας απολιθωμένης αντίληψης. Στη βάση τους, τα περισσότερα από τα εμπόδια αυτά αντικατοπτρίζουν την κυρίαρχη στην Ελλάδα νοοτροπία ότι ο επιχειρηματικός κόσμος δεν είναι άξιος της εμπιστοσύνης του κράτους και των πολιτών. Στη μεγάλη τους πλειοψηφία αντανakλούν τη φιλοσοφία του πολυπλόκαμου κρατικού παρεμβατισμού. Σε μεγάλο βαθμό, αφορούν ξεπερασμένες τεχνικές και τεχνολογίες, ρυθμίσεις και κανονισμούς. Στο βάθος, αποτελούν μία οργανωμένη προσπάθεια να υπονομεύεται διαρκώς και να υποβαθμίζεται ο ρόλος και η σημασία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Δεν είμαστε ούτε εμείς βέβαιοι άμοιροι ευθυνών για τη διαιώνιση αυτής της κατάστασης. Πολλοί από μας είχαν βολευτεί στις σχέσεις αδιαφάνειας και διαπλοκής που καλλιέργησε το κράτος. Η θαλπωρή της κρατικοδίαιτης οικονομίας είναι αναντικατάστατη για όσους φοβούνται τη διαφάνεια και ισονομία του ανταγωνισμού. Ο εκσυγχρονισμός ξεβολεύει μια ορισμένη επιχειρηματικότητα που είχε μάθει να κάνει τις δουλειές της αλλιώς.

Γενικότερα, η επιχειρηματική μας τάξη εμφανίζεται κατακερματισμένη σε στενά κλαδικά και ατομικά συμφέροντα, χωρίς ενιαία συνείδηση και βούληση συλλογικής δράσης. Έτσι όμως, δεν έχει τί να διεκδικήσει. Δεν λέει στην κοινωνία τί αντιπροτείνει. Δεν μπορεί ν' αναλάβει συνειδητά τον ρόλο που της αναθέτουν οι καιροί –τον ρόλο του κατ' εξοχήν φορέα δημιουργικής αλλαγής.

Σε πείσμα των φαινομένων που τη στιγμάτισαν, σε πείσμα ενός κατεστημένου που την περιθωριοποιεί, η σύγχρονη ελληνική επιχειρηματικότητα είναι υπαρκτή και

δυναμική. Την αποτελούν δυνάμεις που δεν έχουν ανάγκη το κράτος και την προβολή, μονάδες που αντιπαλεύουν αγόγγυστα την κρίση κι επενδύουν σ' ένα καλύτερο αύριο. Αναπότερηπτα, η νέα πραγματικότητα θα καθιερώσει μια νέα επιχειρηματική τάξη. Μέσα στην κρίση θα ξεχωρίσει η ήρα από το στάρι. Μπροστά στις προκλήσεις του μέλλοντος, καλείται τώρα ν' αναδυθεί μια αυτοδύναμη ιδιωτική πρωτοβουλία, ανταγωνιστική και εξωστρεφής, για να πάρει στα χέρια της τα ηνία της ανάπτυξης.

Η νέα πρωτοβουλία μας για τη δημιουργία ενός Παρατηρητηρίου Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος είναι συναφής με όλα τα παραπάνω. Δεν αποσκοπούμε στη δημιουργία ενός ακόμα σπουδαιοφανούς φορέα, που θα εκπονεί ακαδημαϊκές μελέτες και θα απευθύνει υψιπετείς συστάσεις, αποκομμένες από την καθημερινή επιχειρηματική πραγματικότητα και δράση. Στοχεύουμε σ' έναν ευέλικτο οργανισμό, που με ταχύτητα θα συγκεντρώνει τα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις πανελλαδικά –τόσο στην καθημερινή λειτουργία τους όσο και στην υλοποίηση των επενδυτικών τους σχεδίων–, με απλότητα θα τα αποτυπώνει και με σαφήνεια θα προτείνει άμεσες, αποτελεσματικές λύσεις.

Θα έχουμε έτσι τη δυνατότητα να δοκιμάζουμε και να ελέγχουμε στην πράξη την πραγματική βούληση της πολιτείας έναντι της επιχειρηματικότητας.

Με τη δική σας συνεργασία και σύμπραξη, σε διαρκή βάση, το Παρατηρητήριο αυτό μπορεί να γίνει ένα πραγματικό... Ορμητήριο για την επιχειρηματική δράση. Ένα Ορμητήριο διεκδίκησης καλύτερων συνθηκών για να κάνουμε αυτό που ξέρουμε καλύτερα –να δημιουργούμε πλούτο, να ανοίγουμε δουλειές, να δίνουμε ευκαιρίες. Γιατί, πραγματικά πιστεύω ότι είναι μάταιο να περιμένουμε την αναγκαία αλλαγή από την πολιτική. Η αλλαγή μπορεί ουσιαστικά να έρθει μόνο από την οικονομία, με κινητήρια δύναμη τις παραγωγικές επιχειρηματικές δυνάμεις. Αυτό είναι το στοίχημα που πρέπει να βάλουμε με τους εαυτούς μας, αυτή είναι η επένδυση που πρέπει να κάνουμε στον τόπο».